

فعل

فعل ماضی

فعل ماضی فعلی است که انجام کار را در زمان **گذشته** نشان می دهد. مانند: **ذَهَبَ** (رفت)

فعل مضارع

فعل مضارع فعلی است که انجام کار را در زمان **حال** یا **آینده** نشان می دهد. مانند: **يَذْهَبُ** (می رود)

فعل مضارع

فعل مضارع فعلی است که انجام کار را در زمان **حال** یا **آینده** نشان می دهد. مانند: **يَذْهَبُ** (می رود) - **تَكْتُبُ** (می نویسی)

برای تبدیل فعل ماضی به فعل مضارع (زمان حال یا آینده) به ابزار نیازمندیم. این ابزار به نام **حروف مضارعة** (ت - ی - ن - ا) شناخته می شود. این حروف بر **اول ریشه فعل** می آید و فعل ماضی را تبدیل به فعل مضارع می کند.

ساختار فعل مضارع

حروف مضارعة (ت - ی - ن - ا) + ریشه فعل + ...

تَ + **کتب** + **ان** = **تکتبان** (می نویسید) **نَ** + **دخل** = **ندخل** (داخل می شویم)

اشخاص	ضمیر	فعل مضارع	ترجمه
اول شخص مفرد	أَنَا	أَذْهَبُ 	من می روم
دوم شخص مفرد	أَنْتَ 	تَذْهَبُ (مذکر) 	تو می روی
	أَنْتِ 	تَذْهَبِينَ (مؤنث) 	

درسنامه عربی هشتم درس دوم

به مقایسه ی فعل ماضی و مضارع در این جدول دقت کنید .

اشخاص	فعل ماضی	ترجمه	فعل مضارع	ترجمه
اول شخص مفرد	أَنَا كَتَبْتُ	من نوشتم	أَنَا أَكْتُبُ	من می نویسم
دوم شخص مفرد	أَنْتَ كَتَبْتَ أَنْتِ كَتَبْتِ	تو نوشتی	أَنْتَ تَكْتُبُ أَنْتِ تَكْتُبِينَ	تو می نویسی

در فعل های ماضی ریشه در اول فعل قرار دارد و بعد علامتها

در فعلهای مضارع اول حروف مضارعة (أ - ت - ی - ن) و بعد ریشه فعل و بعد علامت ها

در ترجمه افعال مضارع باید دقت کنیم که ترجمه ما زمان حال را نشان دهد و نه گذشته . و در ترجمه (می) بر زبان جاری می شود

مثال

تَخْرُجِينَ = خارج می شوی

تَخْرُجُ = خارج می شوی

أَخْرُجُ = خارج می شوم

أَذْهَبُ ← ذ ه ب

أ + ریشه سه حرفی

اول شخص مفرد

تو می روی

تَذْهَبُ - تَذْهَبِينَ ← ذ ه ب

ت + ریشه سه حرفی + علامت (... - يْن)

دوم شخص مفرد